

BØNNENS VERDEN

Emne: Vi må bede

Bibelhenvisninger: Matt 7,7-8; Fil 4,6

Personer: Emma og Henrik

Henrik: Davs, Emma, hvor har du været henne i verden?

Emma: Jeg er lige kommet hjem fra Egypten - kan du ikke se, hvor brun jeg er blevet?

Henrik: Det er da bare, fordi du ikke har vasket dig!

Emma: Det passer te-hvert-ti-fald ikke. Jeg svømmede rundt i badekarret en hel time i morges!

Henrik: Okay, okay. Hvad lavede du så nede i Egypten?

Emma: Vi så på pyramider, spiste is og red på kameler! Og ved du hvad? Jeg hørte faktisk en historie om en mand, som var temmelig uheldig - vil du høre den?

Henrik: Ja, er du vimmer i varmen, mand!

Emma: Jo, men altså der var en mand, som skulle leje en kamel. Han fik at vide, at han skulle sige „pyh“ for at få den til at gå, „pyh-pyh“ for at få den til at løbe og „amen“ for at få den til at standse.

Han sagde „pyh“, og kamelen begyndte at gå. Det gik fint! Så sagde han „pyh-pyh“, og kamelen begyndte at løbe. Men pludselig så han en stor afgrund foran sig, og kamelen løb selvfølgelig præcis den vej, men han kunne ikke huske, hvordan man fik den til at standse. Så han gav sig til at bede: „Kære Gud. Jeg kan ikke huske, hvordan man standser kamelen. Hjælp mig! Amen.“

Kamelen standsede, manden tørrede sveden af panden og sagde „pyh - ha!“

Henrik: Ah-ha-ha-ha-ha-ha... (griner helt vildt og falder ned bagved, men fortsætter med at grine)

Emma: Så var den altså heller ikke sjovere...

Henrik: (Kommer langsomt op igen!) Av-av, min mavel! Ha, ha, ha...

Emma: Nå, men hvor har du så været henne i verden?

Henrik: I bønnens verden.

Emma: Hvor er det henne? Er detovre ved Kina?

Henrik: Næh, det er lige her!

Emma: (Kigger sig forvirret omkring) Hvor? Jeg kan da ikke se noget særligt. Her er da bare en masse mennesker, og de ser da rimelig normale ud - lige bortset fra....

Henrik: Ja, men når man tror på Jesus, så lever man i bønnens verden.

Emma: Gør man det?

Henrik: Ja, det er lidt ligesom ham der manden, du fortalte om. Han bad jo også til Gud. Du må faktisk også be' til ham!

Emma: Må jeg? Hvordan gør man?

Henrik: Jo, det er lidt ligesom, da jeg var på ferie hos min mormor. Da ringede jeg hjem og snakkede med min far om alt muligt. Jeg fortalte ham om alt det, jeg havde oplevet - at vi havde været i Tivoli, og det var bare så sjovt! Og vi var oppe i sådan en vild rutsjebane, hvor man også kørte med hovedet nedad. Og at jeg var lige ved at få ondt i maven af alt det slik, jeg spiste... Det var også bare så dejligt at høre min fars stemme igen, for jeg savnede dem alle sammen en lille bitte smule - også min dumme lillebror.

Emma: Kan man bare sådan ringe til Gud?

Henrik: Jamen, du behøver slet ikke at bruge telefonen. Du kan folde dine hænder og lukke øjnene og så bare sige det til Gud, som du har lyst til. Du kan bede lige præcis, hvor du er - også når du er ude at cykle.

Emma: Det er nu ikke særlig smart!

Henrik: Smart! Hvorfor ikke det?

Emma: Min fætter kørte engang på cykel med lukkede øjne, fordi han troede, han kendte vejen så godt. Men han landede i en tornebusk.

Henrik: Dit fjols. Du skal selvfølgelig ikke lukke øjnene, når du be'r og cykler samtidig. Det, jeg ville sige, var bare, at du kan bede til Gud altid!

Emma: Hvad så, hvis Gud ikke er hjemme?

Henrik: Hvad mener du?

Emma: Jamen, den anden dag fik jeg en ny Barbie-dukke med brudekjole og det hele. Så skyndte jeg mig at ringe over til Stine for at fortælle det. Men det var bare så ØV, for hun var slet ikke hjemme.

Henrik: Gud er altid hjemme! Han hører altid din bøn...

Emma: Altid?! Også hvis der er 1000, der be'r på samme tid?

Henrik: Jep!

Emma: ... også hvis det er midt om natten?

Henrik: Jep!

Emma: ...også hvis jeg er rigtig ked af det?

Henrik: Jep! Han hører det hele!

Emma: Svarer han så også?

Henrik: Jep! Der var for eksempel dengang, da det regnede og regnede. Da jeg fandt en lille fugleunge, som var helt kold og våd og alene. Jeg var bange for, at den ville dø, hvis ikke det snart holdt op med at regne. Og så bad jeg Gud om at få det til at holde op - og ved du hva'? Så holdt regnen op!

Emma: Orv, mand, han kan bare alt, ham Gud - hva'?

Henrik: Jep! Men der er også nogen gange, han svarer nej! Men jeg kender for resten en sang om det. Jeg henter lige min guitar!

Somme tider siger Gud ja, når jeg be'r.
Somme tider siger Gud vent, når jeg be'r.
Somme tider siger Gud nej,
kun fordi han elsker mig,
men jeg ved, han altid svarer, når jeg be'r.
Syng med nr. 174

(Emma forsvinder ned bag ved!)

Henrik: Hej - hvor bliver du af?

Emma: Jeg skulle bare lige hente alle min legesager, for jeg vil også gerne flytte ind i bønnens verden.

Henrik: Feeeeeedt!

Emma: Nåh nej - jeg behøver jo for resten slet ikke at flytte. Jeg kan jo bare snakke med Gud, lige meget hvor jeg er!

Henrik: Orv, Emma. Det er sent, hva'! Vi må vist hellere skynde os hjem!

Emma: Jep! Farveller alle sammen.

Af Hanne og Flemming Hebsgaard, Vallensbæk

*Dukkespilsstykket er en del af bogen Dukkespil - til hverdag og fest, redigeret af Lisbeth Margård Pedersen. Bogen er udgivet på Lohses Forlag.
Email: lohse@imh.dk*

